

KISMOTOR

IPARI MŰSZERGYÁR BUDAPESTI GYÁREGYSÉGE DOLGOZÓINAK LAPJA

VI. évfolyam 8-9 szám.

1962. augusztus-szeptember

II. FÉLÉV feladatai

Az I. félév eredményei, eddigi egész munkásságunk és nem utolsósorban a népgazdaság érdekei mind arra kötelezik kollektívánkat, hogy a II. félév feladatait maradéktalanul megoldjuk.

Ennek a sokrétű és szerteágazó feladatnak két lényeges fejezete van és pedig az egyik, az éves-terv befejezése, a másik az áttelepítési ütemtervben megszabott típusok átadása az ikladi gyáregységünk felé.

Kevés az idő arra, hogy ezeknek a feladatoknak a részletes bontogatásában kezdjek. A részlet feladatokat a műszaki értekezleten, a "Szocialista brigádvezetők" tanácskozásán, valamint a műhelyek vezetőivel, élenjáró dolgozóival az elmúlt napokban detárgyaltuk.

A feladatokat tehát mindenki ismeri, most már a megoldáson van a sor. Szükségnek tartom mégis ezen a helyen is a II. félévben előttünk álló feladatoknak legalább nagyvonalú ismertetését.

A II. félév nagyságában ferint értékében, - 62.000.000,- Ft. - semmivel sem kisebb, mint az első félév volt. Gyártmány összetételében azonban, - a két nagy szériában gyártott univerzális típus, UX3 és SZK37. Ikladi Gyáregység felé történt átadása után, - lényegesen nehezebb mint az előző tervidőszakokban volt. SZK 49 Servó, UK 17, KO10, IK 71, mind olyan típusok, amelyeknek gyártásával kapcsolatban még igen sok nehézség mutatkozik és igen sok feladat hárul a vállalat egész kollektívájára. Természetesen ezeken a típusokon kívül még az ezen a telephelyen gyártandó igen sok más motort is kell szállítsunk a II. félév folyamán.

Szerszámok és anyagok biztosítása, műszaki előfeltételek megoldása, műhelyen és gyáregységen belüli létszám átcsoportosítások végrehajtása, mind olyan feladatok, amelyek kollektívánk előtt állanak. A legutóbb megtartott és II. félév feladatait tárgyaló osztályvezetői értekezleten elhatároztuk, hogy alakul vállalatunknál egy komplex brigád, amelynek a feladata a II. félév tervteljesítéséből és gyártmány-típusok átadásából eredő részlet-kérdések megoldása. Azzal az elképzeléssel alakult ez a munkacsoport, hogy Pártunk VIII. Kongresszusának tiszteletére kibontakozó munkaversenyt minden vonatkozásában segítse és minden előfeltételét megteremtse annak, hogy a dolgozók körében igen egészségesen megnyilatkozó versenynek akadály ne legyen. Gyáregységünk kollektíváját úgy ismertem meg, hogy ezek a feladatok mindannyiunkat csak lekesíteni fognak és a II. félév végén az együttesen kiharcolt eredménynek, közösen fogunk örülni.

Vadászi

TANÉV VÉGÉN

Eddigi szokásomhoz híven ennek a tanévnek a végén is beszámolókat arról, mit végeztünk, hogyan haladtunk előre a politechnikai oktatással, mik voltak a problémáink az 1961-62-es tanévben.

Az idei tanév vége jelentőségteljesebbnek tűnt az eddiginél, ugyanis a vállalatnál folyó politechnikai oktatás történetében az első osztály érettségizett. Ez volt az az osztály, amely a három év alatt mint kísérleti osztály szerepelt a politechnikai oktatás keretében, de nemcsak vállalati, hanem budapesti, sőt országos viszonylatban is. Ennek az osztálynak, a Móricz Zsigmond leánygimnázium IV. c. osztályának munkáját vitattuk országos ankéteken és budapesti pedagógusokkal a Budapesti Pedagógiai Tudományos Intézetben. Büszkén tudathatom a vállalat valamennyi dolgozójával, hogy a tanulók jó munkát végeztek és hozzásegítettek egy új oktatási módszer, a politechnikai oktatás pedagógiai módszereinek a kikísérletezéséhez. A kísérlet meg is hozta a várt eredményt: módszerünket a Budapesti Pedagógiai Tudományos Intézet alkalmasnak találta, mint oktatási formát és ezt vezetik be részben már be is vezették - a többi üzemekben is.

Fájó szívvel, de ugyanakkor örömmel búcsuztam el a IV. c. osztálytól. Fájó szívvel azért, mert szorgalmas, fegyelmezett és alapjában véve jóindulatú tanulók voltak és az ilyen diákoktól a búcsuzás a pedagógusnak mindig szomorú. Örömmel búcsuztam azért, mert tudatában voltam annak, hogy eddig végzett munkánk a továbbiakban rajtuk keresztül az életben fog gyümölcsözni. 42 lány került ki az életbe, olyanek, akik nem az iskolapadok élettől elszigetelt rengetegében nőttek fel, hanem akik megismerték a mindennapi életet, akiknek a munka nem lesz szokatlan és meglepő. Szeretettel gondoljunk rájuk és legyünk büszkéek rá, hogy ők "vállalatunk tanulói" voltak. Büszkéek lehetünk annál is inkább, mivel az osztály az érettségien a vártnál jobb eredménnyel búcsuzott az iskolától.

Búcsuznunk kellett a II. Rákóczi Ferenc Gyakorló Közgazdasági Technikum II. d. osztálytól is, mivel az ő gyakorlati foglalkozásuk első szakasza az 1961-62-es tanévvel véget ért, és a III.-IV. osztályban másik üzemben vesznek részt könyvelői gyakorlaton, ugyanis az iskolai képzésük ezt indokolja. Róluk is elmondhatjuk, hogy az anyag elsajátításában és az üzemben szépen megállták a helyüket. Az elért átlageredményük feltétlenül dícséretet érdemel, mivel elég sok problémát jelentett nekik fizikai, matematikai alapismeretek hiányában a tananyag elsajátítása. Talán ebben az osztályban volt a legnehezebb az elméleti anyag tanítása, mivel náluk - közgazdasági technikai osztály lévén - a fizikai, matematikai alapismereteket is kellett tanítani. Ennek az osztálynak a helyében egy új osztály került a vállalatba, akiket dolgozóink elsővésekként köszönhetünk és ezúton kérem fogadják őket olyan szeretettel és segítőkészséggel, amilyen szeretettel és tanulmányi vágyással jönnek ők az üzembe.

Befejezésül pedig engedjék meg, hogy az életbe kikerült és a vállalattól elment tanítványaim, valamint a magam nevében is, aki szintén elkerültem a vállalattól, megköszönjem az üzem dolgozóinak, tömegszervezeteinek és vezetőinek azt a jószándékú segítségnyújtását, amit az oktatás eredményessé tétele érdekében tanultattak. Kérem, hogy a jövőben is még fokozottabb mértékben vegyék ki részüket ebből a fontos munkából, legyenek segítségére továbbra is kormányzatunknak az oktatási rendszer reformjában.

Reiter Károly

KÉT HÉTTEL UTÁNA

Füledt a levegő a műhelyben, az udvaron, az utcán. Alig vártam, hogy egy hűvös kerthelyiségbe meneküljek. Megrendeltem az itókát.

Felénél tartottam, mikor megjelent barátom, nyaraló társam. Odajött az asztalhoz, leült:

Ne, öcsi mi van? Jobb itt mint Lellén? És mélyet húzott a korsó sörből. Szeme sarkából rátekintett a pohár mögül.

Hát ebbe az izészerűségbe feleltem, hogy valamivel visszavágjak.

De már ömlött is belőlünk a szó.

Milyen rossz időnk volt az első nap. El is veltünk kenődve, - válaszoltam. Csak Hekker Gyuszi barátunkba bízunk, mert neki a TV jó időt jósolt. De igaz is lett, mert szenzációs időnk volt.

Nem panaszkodhatunk öregem. A koszt is bőséges volt és izletes, - felelt vissza barátom.

Ittunk.

Lenyeltem az utolsó kertyet, aztán folytattuk tovább a beszélgetést, és újra Lellén nyaraltunk. Egymásután meséltük az élményeket, pedig mind a ketten részesei veltünk.

Mi férfiak tálaltunk, mesélte büszkén. Osztottuk a kosztot husz részre. Az asszonyok pedig kiválasztották az étlapról mit is fogunk enni. Ez volt a delgunk.

És milyen ügyesen csináltuk, - dicsekedtem én is. Seha sem volt semmi baj. Hamar megebédeltünk, aztán kezdtük ott, ahol abbahagytuk.

Fejelés, lánbtenisz, römipartik, és gyönyörködtünk, bosszankodtunk a gyerekek csintevésiben.

Hát igen, mert azért nem a világrengető jószág sugárzott belőlük. - Kaptam az epés megjegyzést. -

Emlékszel, a két Erika mikor véresre beretválták egymást? A kis Marika majd az apucival szólásmendása. Vagy amikor nem ettek a gyerekek, na és a csalánkiütések a sráceken.

De öregem, milyen szépen összefogtak a szülők, - egymásnak, hogy segítettek a bajban.

Rendeltünk még egy pohár sört.

Te, azért Blitzner Pistát jól befogtuk. Igaz, hogy szereztünk neki egy kis izemlázat. Na és a fürdőköntöse. Igen azt felakasztottuk a legmagasabb fára, mert az volt a mendás, hogy az rossz időt hoz.

Ne, és az Astyllán barátunk jegyeztem meg gunyosan, - kermes a pefija amit éjjel bekentek. Fénykép is van róla. Vagy amikor a zöldlugasból éjjeltájt hazahívtuk. Milyen kifeszített mellénnyel mendta: nem megyek még gyerekek, mert a "Vöröscsillag"-ban jelenésem van.

Ne, és a pörkölte.

Az volt bőségesen még az árnyékban is izzadtunk. A víz is 25 fok volt.

A víz öregem nem volt mindennapi: két-három órát töltöttünk a vízben egyfolytában. - Vág szavamba barátom. - Még a gyerekek sem akartak kijönni a vízből. A kis darásfészekben nagyon jól érezték magukat. Barátom elgondolkozott, aztán megszólalt.

Az eddigi nyaralásom után azt állapítottam meg, hogy az előző évekhez viszonyítva, nyugettábban nyaraltunk.

Hát igen. - Elgondolkoztam. - Tudtam barátom mire célez.

Öregem, azóta már ötször lehültek a levelek.

Ezután mind a ketten hallgattunk.

Még mesélhettünk volna sokat: a rómaiók harcáról, Szilassy Tibi Adáz küzdelméről a római partikban. Az izletes kesztről, a sült halas reggeliről, a gyengébbek spertjáról, horgászásról, a gyerekek esti hangversenyéről, a még sok más kedves emlékekről.

Felvettük a söröspeherat, megittuk tartalmát, fizettünk és indultunk hazafelé. Elég hosszú utat tettünk meg egymás mellett szótlán.

"De azért szépen befejeztük a nyaralást," szólalt meg végre barátom.

A tábertűz, szalennasütés azért jól sikerült. Ne, meg éjjelig a kis nótázgatás. Mert így bucsúztunk el a mi kis Balatununktól. Aztán edaérünk a villamos megállóhoz, barátom jobbra, én meg balra mentem.

Mehácsi József

Munkavédelem

Eddig két cikkben foglalkoztam a gépek biztonságtechnikájával, mégpedig először az esztergákkal, a következőben pedig a furógépeknél előforduló balesetekkel. Most a présgépeknél előfordult balesetekkel ismerkedjünk meg. Elsősorban természetesen az excenter présekkel, majd a hidraulikus és a gelyós présekkel. Ha ezt a szót halljuk, hogy excenter-prés valahogy önkénytelenül is azokra a balesetekre gondolunk, amelyeket esetleg magunk is láttunk, vagy amelyekről hallottunk. Valahogy a gépek között "mumusként" szerepel ez a géptípus, jól-lehet ez sem veszélyesebb talán mint egyéb más gépek pl. a lemezellő, köszörű stb. de talán a baleseti előírások be nem tartása ennél a gépnél okozhat a legkönnyebben csenkulási balesetet. A gépek elég gyorsjárásuak, így a delgezónak már nincs ideje a kezét a szerszám alól kirántani, ha benyult oda és a gép esetleg ismételi vagy a pedált lenyemta.

Mielőtt azonban részletesebben rátérnék az excenterpréssnél előforduló hiányosságokra és szabálytalanságokra, beszélni kell magáról a dinamó lemezről, mert bizony az is elég sok balesetet okoz.

A táblalemezeket csak tenyérvédővel szabad megfogni. Természetesen 1 mm-es vagy ennél vastagabb lemezek már nem veszélyesek. A tenyérvédő használata bizonyos gyakorlatosságot kíván. Új delgezónál eleinte elég nehézkesen megy a munka, mert a tenyérvédőt szinte akadálynak érzik a kezükön.

Használatát azonban soha se mellőzzük, mert ha a lemez megcsuszlik a kezünkben, nagyon csúnyán és mélyen bevághatja azt. Előfordult már az is, hogy a tenyérvédő félrecsuszott munkaközben. Ezért a lemezzakodásnál mindig legyünk óvatosak és soha ne kapkodjunk. Általában tenyérvédőt vagy egy darab rongyot kell használni olyan lemezsávok kihuzásánál, kirángatásánál, melyek megszerültak valami szerszám-ban vagy a Schuler-gép hengerei közül kell kiszedni azokat. Ilyen esetben vagy fogóval fogjuk meg a sávot, vagy az előbb említett módon. Csúposz kézzel lemezsávot cibálni, rángatni a legveszélyesebb.

Aki egyszer excenterprés mellé ült egy életre jegyezze meg magának azt a legfőbb szabályt, hogy szerszám alá kézzel soha nem nyulunk. Aki ezt betartja szinte már teljesen kizárta a csenkulésos baleset lehetőségét. Szerszám alá, illetve a szerszám veszélyes terébe még álló gépnél se nyuljunk.

Nyitott szerszámoknál még arra is vigyázzunk, hogy ujjunk ne kerüljön a szerszám eldálán lévő védőlemez felső széléhez, mert ha a szerszám felső állásban feljebb van a lemeznél, lefelé menetben az is lecsipheti az ujjunkat.

Álló -és forgórész lemezek sajtolását a munka természetét illetően két csoportba oszthatjuk: Vagy sávból dolgozunk, vagy a már kivágott tárcsákat rakjuk újból gép alá, hernyelés céljából. Szerszámaink zöme nyitott szerszám. Ez azt jelenti, hogy a dolgozó minden nehézség nélkül alá tud nyulni a szerszámhoz, illetve be tud nyulni a szerszám veszélyes terébe. Munkájával kapcsolatban azonban erre egyáltalán nincs szükség. A két védőlemeznek feltétlen a szerszámon kell lennie. Akár egyik, akár a másik eldalen hiányzik, a munkát megkezdeni nem szabad. Persze ez a védőlemez nem küszöbölheti ki azt a balesetet, amikor a dolgozó előlről kézzel nyul a szerszám-ba. A két lemez arra való, hogy adagolás közben ahogy a sávot teljük a szerszám-ba, nehegy a kezünket is tovább vigyük a szerszám alá. Ebben a lemezben a kezünk megütözközik, s ha el is veltünk gondolkozva, mert hiszen a menetben, egyhangu gépcsattegás is nehezíti figyelmünk összpontosítását, akkor sem történhet baleset.

Ezeknél a szerszámoknál mégis milyen baleset szokott előfordulni, illetve mi lehet a baleset oka?

Egyik hiba az, hogy a szerszám védőlemeznél nagyobb ablakot vágnak ki, mint kellene. Sokszor maguk a dolgozók kérik azt, mert nagyobb a lemez függőleges irányu játéka és könnyebb az ütköztetés. Az ablakok méretére a szabály az, hogy azeken az ujjunkat még készakarva se tudjuk bedugni annyira, hogy ujjunkat vagy csak annak hegyét a szerszám lecsiphesse. Magától értetődik tehát az, hogyha a szerszám veszélyes tere, a lefelé járó része közvetlen a lemez mellett van, akkor a kivágás nem lehet több 5-6 mm-nél. Ha ellenben távolabb van /10-15- mm-re/, akkor esetleg már 8-10 mm is lehet. Erre elsősorban azoknak kell figyelni, akik a védőlemezeket készítik és felszerelik. Végső fekon azonban a beállítónak, mielőtt a szerszámot felfogják.

Csipesz, vagy kampó minden munkánál kéznél kell hogy legyen. Vállalatunknál is több baleset fordult elő már abból, hogy ilyen sávból történő munkánál, amikor a szerszám előlről teljesen nyitott, a dolgozó kézzel nyult be, hogy a szerszám-ban maradt munkadarabot kipiszkálja. Legtöbb esetben persze a lábát a pedálon hagyta és az előrehajlás következtében azt le is nyonta. Ismét szeretném azt hangsúlyozni, hogy kézzel még álló gépnél se nyuljunk a szerszám közzé. Ha ugyan-is a gép ismétel összenyomhatja a kampót, vagy a csipeszt, eltörhet a szerszám is, de a balesetet elkerültük.

Ha tárcsából dolgozunk, vagy egyéb más alkatrészeket, munkadarabokat egyenkint rakunk a gépbe, az indítás csak kétkaros indítóval történhet és a darabokat csipesszel kell fognunk. A csipesz alól kivételt képeznek a burák, tartókarok és általában a nagyobb munkadarabok. Azonban ezeknél a munkáknál is meg kell lenni a teljes biztenságnak. Amennyiben a szerszám megoldása olyan, hogy munka közben a dolgozót baleset érheti, a munkát megkezdeni nem szabad.

Csipeszhasználatnál vigyázzunk arra, hogy a csipeszt hol fogjuk. Nem egyszer láttam már dolgozót, aki annyira bent fogta a csipeszt, hogy bizony a kisajtott darab eltávolításánál a keze a szerszám alatt velt. Talán észre sem veszi ha nem figyelmeztetjük, mert magát a mozdulatot már olyan sokszor csinálta, hogy szinte beleidegződött.

A kétkaros indító kiiktatása, illetve az egyik lekötése okozhat még balesetet. Meg kell mondjam, hogy az utóbbi időben ilyet nem tapasztaltam.

Nem egy balesetünk volt már, amikor a dolgozó arra hivatkozott, hogy a gép ismételt. Én viszont már unalmasságig ismétlem azt, hogy a gép nyugodtan ismételhet, ha én nem nyulek kézzel alá.

Zárt szerszámeknál baleset elvileg nem fordulhat elő. Mégis meg kell említenem valamit, amin sürgősen változtatni kell. A bélyegtartó lap a bélyegek kopása következtében annyira alacsonyan van, hogy alsó állásban a vezető laptól csak 2-3 mm választja el. Ilyenek okozhatnak a legkönnyebben balesetet, mert a dolgozó az ilyen szerszámnál tudja azt, hogy zárt, nem vigyáz különösképpen. Ugyancsak a művezetők és a beállítók dolga, hogy ezeknél a szerszámeknál gondoskodjanak a bélyegek kicseréléséről.

A hidraulikus préseknél akár alsó, akár felsőnyomásúak, a lassabb járat miatt nem annyira veszélyesek mint az excenterprések. Azonban itt is előfordult már, hogy valaki megnyomta az ujját. Miből adódott ez? Bizonyos alkatrészből, illetve annak furatából az előzőleg benyomott tengelyt akarta kinyomtatni. Amikor a tengelyvég az alkatrésszel egy szintbe került, fogott egy 20-30 mm-es kis acél darabot. Az acél darab ráadásul kis átmérőjű volt. A kis felületű felfekvés miatt nyomás közben az acéldarab kibillent és a kis távolság miatt a dolgozó nem tudta kirántani a kezét. A tanulság ebből az, hogy ilyen rövid és vékony darabot kinyomásnál soha ne használjunk.

Másik veszélyes dolog, ha edzett darabot használunk segédszerszámként. A rideg anyag ugyanis a nagy nyomástól könnyen elpattanhat és igen súlyos balesetet okozhat. Általában ne használjunk edzett anyagot az ilyen munkáknál. Ha azonban ez elkerülhetetlen, egy vascsövet tegyünk a darab köré úgy, hogy az teljes hosszban takarja az edzett acéldarabot. A vascső meggátolja, hogy eltörés esetén az acéldarab kipattanhasson. A felsőnyomású préseknél a kitámasztó fát mindig tegyük a szerszám alá, amikor munkadarabot rakunk be vagy ki, vagy bakelitpréseknél amikor adagolunk.

Golyós préseknél a huzókar két végén lévő vasgömb okozhat fejsérülést. A körbefutó védőlemez véd ugyan ez ellen de nem teljes mértékben. Az új prések pl. akkora anyákkal van felfogatva /gyárilag/ ez a védőlemez, hogy az maga baleseti veszélyt rejt magában. Veszélyes még az a golyós préskeknél, ha ketten dolgoznak egyszerre. Ilyenkor, ha valamelyik nem figyel, egy kicsit elgondolkezik, könnyen megtörténhet, hogy a prést ráhúzza a másik dolgozó kezére, aki éppen a prés alatt a munkadarabot igazítja meg. Ha ketten dolgozunk, teljes figyelmünk a munkán legyen.

folytatjuk

H. F.

Junius 23-án este a Déli Pályaudvar új várócsarnokában várakozók között valószínűleg nem kellett feltűnést, hogy türelmetlen pillantásokat vetve az órára néhány fiatal várakozik a feljáró mellett.

Mendánem sem kell, hogy ezek a fiatalok mi voltunk, akik a KISZ Szervezet által rendezett Balatonlellei kiránduláson vettünk részt. Meglehetősen izgultunk, hiszen öt perccel az indulás előtt még ketten hiányoztak. Az utolsó pillanatban fujtatva felkapaszkodott a lépcsőn egyikük. Alig ült le a helyére, máris indult a vonatunk. Néhány perc elteltével már utunk kilátásairól beszélgettünk. Sokat vártunk a hajnali Balatentól, és a lellei Vendéglátóipari Vállalattól is. Vidáman beszélgetve, a tréfálkozás közben alig vettük észre az idő múlását és meglepődöttünk, amikor valaki felkiáltott - nézzétek a Balaton. - Valóban az éjszakai sötéttségben alig kivehető szürke felt a Balaton víztömege volt. Balatonaligánál jártunk. Egyre-másra hagytuk el az ismerős nevű falvakat. Három óra után néhány perccel már a lellei állomáson beszélgettünk Szócs József barátunkkal, aki szívesen vállalta azt, hogy vár ránk, s most elkauzolt minket vállalatunk sátertáborához.

Hajnalodott és mi letettük a táskákat, a sportzsákokat, átöltöztünk és felejtve éhességet, álmisságot szaladtunk a Balatonhoz. Félénken léptünk a vízbe, de ujjongva azonnal belevetettük magunkat, amikor azt tapasztaltuk, hogy sokkal melegebb, mint a levegő. Mig fel nem kelt a Nap addig fürödtünk, játszottunk, és nem tudtunk betelni a víztömeg nyújtotta örömmel. Persze volt, aki játék közben, bőségesen ivott a vízből. Mi természetesen kimentettük őt és még este is derültünk kalandján.

Kisütött a Nap, majd lassan felmelegedett a levegő. Megéheztünk és visszatérve a partra éhes farkasként vetettük magunkat az otthonról hozott élelemre. Rettentés pusztítást vittünk véghez. A szépen becsomagolt falatok sorai bizony alaposan megfogyatkoztak. Napozni akartunk, de sekan ekkor vették észre, hogy elfelejtettek napelajat hozni. Azonnal akadt jelentkező, aki vállalata, hogy elszalad, megvárja míg az első belt kinyit és hoz bőségesen e fontos balatoni kellékből. Ugy látszik azonban, hogy a napelajat nem nekünk találták ki. Szinte egytől-egyig leégtünk a kiadós napsütéstől. De ezt csak később vettük észre. Fürödtünk, napoztunk, elszaladtunk sört inni, majd ezt a három lehetőséget különböző sorrendben több alkalommal is kipróbáltuk és közben bőségesen volt alkalom játékokra, tréfára is. Szállt a labda, és a kidebós játék módosított szabályai szerint egymás után buktak víz alá a kidebettek. Izgalmas vizilabda mérkőzést játszott a lányok csapata a fiuk ellen. Kapu hiányában a játék gólnélküli döntetlennel végződött.

Sajnos a visszautazás ideje is hamar elérkezett. Az állomásen újra volt részünk izgalomban. A többi utazásra váróval együtt az elkeseredés és a tehetetlenség kiáltásával ajkunkon, vettük tudomásul, hogy az osztrák-magyar labdarugó mérkőzésen egyenlített Ausztria csapata. De mire megjött vonatunk, addigra megnyugodtunk, hiszen Tichy megszerezte a vezetést ismét csapatunk számára.

Alig foglaltunk helyet, szinte mindenki panaszkodni kezdett, és fájdalmas arccal mutogatta leégett karjait. "Maradandó lellei emlék" nyugtázta ironikusan valamelyikünk.

De nemhiába vagyunk fiatalok. Alig hagytuk el a Balatont, máris belemerültünk különböző társasjátékok izgalmaiba. Zélegesdit, irodalmi fejtörőt, majd a "ki mit visz a kirándulásra" elnevezésű játékot játszottuk. A többi utas velünk együtt mulatott a játékok nevetséges fordulatain.

Jól éreztük magunkat és még a vonaton javasoltuk, hogy bővítve a társaságot rendezzünk még ilyen kirándulásokat. Már az elkövetkező utunkat terveztük, mire hazaértünk.

Az 1959 és 60-as években hárentusa, tavaly négytusa, ez évben pedig a nyári sportszünetben öttusa csapatbajnokságot rendeztünk a Kilián Mezőgazdasági Körületén belül. A versenyre öt részlegünk nevezett. A szerszám és szerelő műhely önálló csapatot szerepeltetett. A műszaki osztály az adminisztratív a forgácselő az öntőde, a TMK a lemezelő dolgozóival közösen vett részt. Az öttusa csapatbajnokság labdarugásból, sakkból, asztali teniszből és uszásból került benyelítésre. A versenyeken mintegy 150 dolgozónk vett részt aktívan, igen nagy érdeklődés mellett. Férfi dolgozóink létszámához viszonyítva szívesen is kitűnő eredmény. Ha a KISZ által megígért női versenyeken csak a fenti szám fele meglesz, akkor elmondhatjuk, hogy ez évben nagyot léptünk előre a Kilián Mezőgazdasági Körületének sikere érdekében.

A két hónapig tartó versenysorozat igen jól sikerült. Több olyan dolgozónk feltűnt, aki eddig aktívan nem sportolt, de az őszi bajnokságok folyamán már a sportkör tagjaként fog versenyezni.

Az öttusa csapatbajnokság első helyén a tavalyhoz hasonlóan helyverseny alakult a műszaki osztály és szerszám-műhely között 27-27 ponttal. Harmadik lett a forgácselő műhely 22 ponttal. Negyedik a TMK 18 ponttal és ötödik a szerelő műhely 6 ponttal.

Labdarugásban: Fergácseló, Műszaki, TMK, Szerszám, Szerelő.

Sakkban: Szerszám, Műszaki, TMK, Szerelő, Fergácseló.

Asztali teniszben: Fergácseló, Műszaki és TMK, Szerszám, Szerelő.

Tekében: Szerszám, Műszaki, TMK, Szerelő, Fergácseló.

Uszásban: Fergácseló, Műszaki, Szerszám, TMK, Szerelő volt a végső sorrend.

Végeredményben megállapíthatjuk, hogy a Szerszámműhelyhez, amely kezdettől a legjobb sportelő dolgozókkal rendelkezett felnőttek a többi részlegek és keményen kell küzdeniük, hogy vezető helyüket megtarthassák. A szintén élelvégzett műszaki osztály minden sportágban a második helyet foglalta el, ami a műszakiak kiegyensúlyozott átlagát dicséri. A fergácseló műhely, ha sakkban és tekében jobban szerepel, feltétlenül beleszólhatna az elsőség kérdésében, hiszen három ágban lettek elsőek. A TMK a körülményekhez képest jól szerepelt. A szerelő műhely éppen, hogy össze tudta hozni csapatait szűk létszáma miatt.

A versenyek szervezésében és rendezésében igen sokan példamutatóan vették ki részüket. Falvai Lajost a Szerelő műhely felkölsét külön dicséret illeti. Négy sportágban aktívan részt vett, a Kiliánosokat elsőnek jelentette, műhelye mindenkor mindenütt pentesen megjelent.

Tiszai

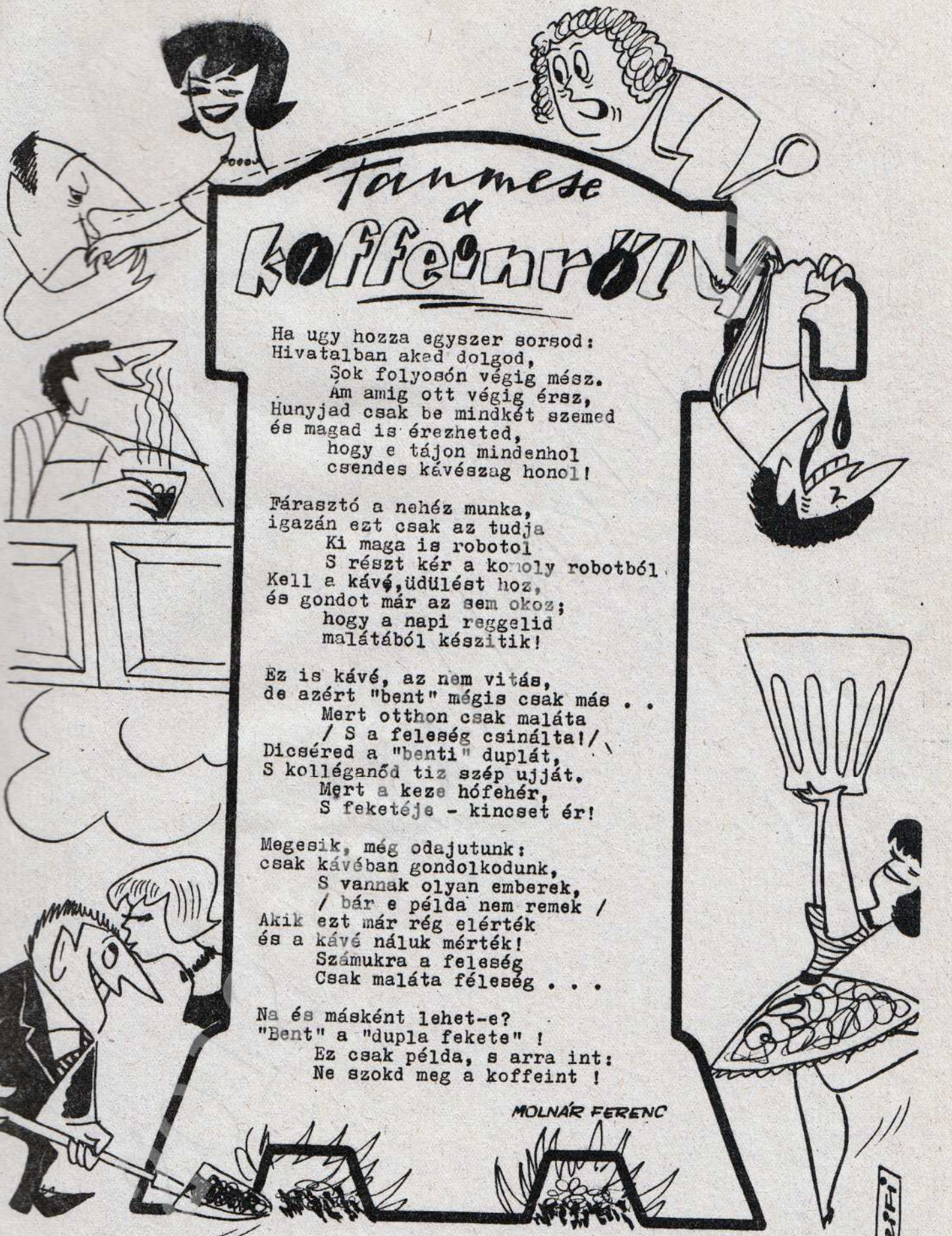
Tudja-e?

- hogy, ki és hol győzte le Attilát?
- hogy ki volt Nagy Sándor nevelője?
- hogy ki volt Spartacus?
- hogy ki írta az "Argirus históriáját" ?
- hogy melyik modern író dolgozta fel Mária Antonia történetét?
- hogy kitől származik e vers sor: "hol van már a tavalyi hó?"
- hogy milyen hosszú az Alagút?
- hogy mikor épült a Citadella?
- hogy milyen stílusban és ki építette a Pesti Vigadót?
- hogy ki mondta: "Egy fecske nem csinál tavaszt"?
- hogy hol szerepel: "Vérszagra gyűl az éji vad"?
- hogy ki írta és melyik művében: "Gyarlóság, asszony a neved"?

A válaszokat az újság megjelenésétől számított egy héten belül Szabó Istvánhoz /Szerszámüzem/ kell beküldeni.

A helyes megfejtők között értékes könyvjutalmat fogunk kisérnelni.

H. Kati
Engedélykirat száma: 161/47/62 KGM. Felelős kiadó: Üzemi Pártszervezet
Felelős szerkesztő: Szabó István Készült: Sportsekszeresítő Üzemében

Tanmese a koffeinről

Ha úgy hozza egyszer sorsod:
Hivatalban aked dolgozod,
Sok folyosón végig mész.
Am amig ott végig érsz,
Hunyjad csak be mindkét szemed
és magad is érezheted,
hogy e tájon mindenhol
csendes kávészag honol!

Fárasztó a nehéz munka,
igazán ezt csak az tudja
Ki maga is robotol
S részt kér a komoly robotból.
Kell a kávé, üdülést hoz,
és gondot már az sem okoz;
hogy a napi reggelid
malátából készítik!

Ez is kávé, az nem vitás,
de azért "bent" mégis csak más . . .
Mert otthon csak maláta
/ S a feleség csinálta! /
Dicséred a "benti" duplát,
S kolléganőd tiz szép ujját.
Mert a keze hófehér,
S feketéje - kincset ér!

Megesik, még odajutunk:
csak kávéban gondolkodunk,
S vannak olyan emberek,
/ bár e példa nem remek /
Aki ezt már rég elérték
és a kávé náluk mérték!
Számukra a feleség
Csak maláta féleség . . .

Na és másként lehet-e?
"Bent" a "dupla fekete" !
Ez csak példa, s arra int:
Ne szokd meg a koffeint !

MOLNÁR FERENC

CsFi